

ATTRACTIE Toen de offerte te hoog uitviel, besloten Tungelroynaren de brug zelf na te bouwen

Bert Geelen en Dré Coolen bij de Romeinse brug waaraan ze de nodige uren hebben gespendeerd.

foto Peter Schols

Romeinse brug is weer terug

Tungelroy beschikt met een nagemaakte Romeinse brug over een heuse toeristische trekpleister. Welk dorp met duizend inwoners kan Tungelroy dat nazeggen?

door **Jan Hensels**

Een groep vrijwilligers stak het afgelopen anderhalf jaar honderden uren werk in het maken van de houten brug. Het eindresultaat ligt over de Tungelroysebeek een slordige driehonderd meter van de doorgaande weg Stramproy-Weert. Wie op de brug staat en met de ogen dicht luistert naar het winterkoninkje en het gekwaak van een

kikker waant zich met een beetje fantasie weer terug in het verre verleden. Dan moeten we een kleine tweeduizend jaar terug, naar de eerste eeuw na Christus toen ook al een houten verbinding over de beek lag. Die was belangrijk voor de streekbewoners op weg naar plaatsen als Maaseik en van daaruit Tongeren. Resten van die brug uit de Romeinse tijd werden in 2005 opgegraven honderd meter verwijderd van de nagemaakte.

Bert Geelen en Dré Coolen van de werkgroep Ommetje Romeinse Brug kijken nog een keer trots naar het eindresultaat. Een houten brug van zes meter met vlechtwerk en aan beide kanten een aanlooproute van respectievelijk acht en tien meter. De werkgroep heeft geprobeerd om een brug te maken die een indruk moet geven van hoe een dergelijke brug er destijds uitgezien

kan hebben. Honderd procent zeker weten doen ze dat niet. Wel hebben ze regelmatig advies ingewonnen bij archeologisch adviesbureau RAAP. Na de vondst van de Romeinse brug ontstond al snel het idee om een brug na te maken. Dat de inwoners van Tungelroy dat zelf gingen doen was aanvankelijk niet de bedoeling, maar de bouw uitbesteden bleek te duur. „Dat bedrijf wilde een moderne houten brug maken. Het moest wel zo authentiek mogelijk zijn”, stelt Coolen. De vutter met levenslange ervaring als timmerman besloot met enkele handige dorpsgenoten aan de slag te gaan. De uitvoering bleek weerbarstig. Zo liepen de vrijwilligers tegen tal van wettelijke regels aan waar de bewoners in de Romeinse tijd geen rekening mee hoefden te houden. Er mochten geen houten palen in het water.

Het risico dat daar takken en ander materiaal aan vast zou komen te zitten was te groot. En het houten vlechtwerk langs de brug is gemaakt van eiken. „Geheid dat ze destijds wilgentwijgen daarvoor hebben gebruikt. Als wij dat ook zouden doen moet je die elke paar jaar gaan vervangen. Het onderhoud van de brug moet ook betaalbaar blijven”, legt Coolen uit. Onzichtbaar voor de wandelaar zijn de twintig kuub beton in de buik van de brug. Ook dat heeft er in de Romeinse tijd niet gezeten. Daarmee wilde de werkgroep voorkomen dat de brug bij het eerste de beste overstrooming vernield raakt. Rond de brug zijn twee wandelroutes uitgezet. Vertrekken kan vanaf de parkeerplaats bij de kerk. De paaltjes van de routes staan er al, ruim op tijd voor de officiële opening op zondag 22 juni.